

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И СОЦИАЛИСТИЧЕСКА НАРОДНА ЛИБИЙСКА АРАБСКА ДЖАМАХИРИЯ ПО СОЦИАЛНОТО ОСИГУРЯВАНЕ

Ратифициран с Указ № 2005 на Държавния съвет от 25.06.1984 г. - ДВ, бр. 51 от 29.06.1984 г. Обн., ДВ, бр. 101 от 29.12.1987 г. В сила от 1.08.1985 г.

Народна република България и Социалистическа народна либийска арабска Джамахирия, ръководени от взаимното желание за укрепване на приятелските отношения между двете страни и народи и за заздравяване и развитие на връзките в областта на социалното осигуряване, се договориха за следното:

Член 1

За целите на тази спогодба, използваните термини имат следното значение:

- а) законодателство - това са всички закони, разпоредби, инструкции и решения, действащи във всяка една от договарящите страни, които се отнасят до социалното осигуряване;
- б) централен орган - за Народна република България това е председателят на Комитета по труда и социалното дело, а за Социалистическа народна либийска арабска Джамахирия - секретарят на Народния комитет за социално осигуряване или друг орган, определен от договарящата страна;
- в) компетентен орган - е органът за социално осигуряване, който е натоварен да прилага посоченото законодателство;
- г) правоимащо лице - е гражданин на една от двете договарящи страни, който е изпратен да работи в предприятие, изпълняващо проект в другата страна, и получава заплата от това предприятие;
- д) изпращаща страна - това е страната, на чиято територия се намира седалището на предприятието, в което работи правоимащото лице;
- е) страна на работа - това е страната, на чиято територия се изпълнява проектът.

Член 2

Правоимащите лица в предприятията на една от двете договарящи страни, които изпълняват работа на територията на другата страна, се ползват от Закона за социалното осигуряване само за медицинско обслужване и внасят за това вноски в страната на работа.

Член 3

Правоимащите лица, върху които се разпростира тази спогодба, или правоимащите членове на семействата могат да предявяват искания и търсят правата си относно всички видове осигуровки и пенсии, които се покриват от вноските им за социално осигуряване, внасяни в изпращащата страна, и нямат право да предявяват искания към страната, в която работят.

Член 4

Пенсиите, отпуснати на правоимащите лица или на техните наследници преди влизането в сила на тази спогодба, се изплащат в съответствие със законодателството на страната, в която е била отпусната пенсията.

Член 5

Предприятията на една от договарящите страни, която изпълнява дейност на

територията на другата договаряща страна, трябва да изплащат на правоимащите лица обезщетения за болест, трудови злополуки и майчинство предвид на това, че не съществуват осигурителни вноски, от които да се покриват краткосрочните обезщетения.

Член 6

Предприятията на една от договарящите страни, изпълняващи работа на територията на другата договаряща страна, съставят списъци на правоимащите лица за компетентния орган по социалното осигуряване на страната, в която тези лица работят. Списъците съдържат имената и подписите на правоимащите лица.

Член 7

Тази спогодба не се разпростира върху:

- а) членовете на международни представителства, дипломатически и консулски мисии и военни представителства;
- б) членовете на екипажи на кораби и самолети освен на тези на вътрешното корабоплаване и авиолинии.

Член 8

Предприятията, в които работят правоимащите лица, ще си сътрудничат в областта на социалното осигуряване, охраната на труда и професионалните заболявания със съответните специализирани институти в страната на работа.

Член 9

Компетентните органи по социалното осигуряване на всяка една от договарящите страни за изпълнение на тази спогодба се задължават да направят следното:

- а) да предприемат необходимите мерки за нейното прилагане;
- б) да влизат в преки контакти за вземане на изпълнителни мерки;
- в) да си оказват безвъзмездно административна помощ;
- г) да си разменят закони и разпоредби, засягащи социалното осигуряване и измененията, които се правят в тях;
- д) да си сътрудничат и обменят опит в областта на техническата безопасност, професионалните заболявания, трудовите злополуки и възстановяване на трудоспособността.

Член 10

Всяко противоречие по прилагането или тълкуването на тази спогодба ще се решава от комисия, сформирана от централните органи на двете страни.

Член 11

1. Тази спогодба ще бъде ратифицирана в съответствие със законодателството на всяка една от договарящите страни.
2. Спогодбата влиза в сила за срок от три години, започващ от първия ден на следващия месец от датата, на която се разменят ратификационните документи.
3. Срокът на валидност се продължава автоматически за една година, освен в случаите, когато едната от договарящите страни пожелае да я денонсира. Това ще става писмено най-малко 3 месеца преди изтичането на срока на валидността ѝ.

Член 12

Тази спогодба е съставена в гр. Триполи на 8 март 1984 г. в два екземпляра, всеки от които на български и арабски език, като и двата текста имат еднаква сила.

За Народна република
България:
Петър Младенов,
министър на външните
работи на НР България
на Народното бюро за
международни връзки на
Социалистическа народна
либийска арабска джамахирия

За Социалистическа
народна либийска арабска
джамахирия:
Абдул Ати ал Обейди,
секретар на Народния комитет